

самобутності в мультикультурному й солідарному співтоваристві народів – в процесі пошуку спільних рішень і цінностей, в режимі діалогу й ненав'язливого взаємовпливу культур» (с. 90). Або ж в іншому випадку: «Забезпечення солідарності народів планети вже стає головним орієнтиром зусиль відповідальної частини міжнародного співтовариства, в умовах усе гостріших і несподіваніших викликів сучасності» (с. 11). При цьому, в даному випадку ми маємо не із стандартним високим набором слів (досить часто слабко усвідомлюваним), а з тією кінцевою думкою, до якої нас підводить сам автор.

Книга буде важлива не лише вченим, а й викладачам у навчальних закладах, котрі можуть знайти тут необхідну для навчального процесу інформацію – зокрема, щодо історії розвитку міжнародного права, культурно-правових традицій у давньокитайському, індо-арійському, еллінському та римському суспільствах... Когось, можливо, здивує розгляд геополітичних передумов формування ойкумени античності (с. 427–433). Тим не менше, географічний фактор в концепції автора виступає як один із ключових у процесі формування і соціогенезі цивілізації. Між іншим, у першому томі свого твору в центрі розповіді опиняється два цикли «ойкуменізації» із трьох, що охопили всю Євразію та Північну Африку.

Попри достатньо ґрунтовну вступну частину монографії, в якій визначаються суб'єкти міжнародних відносин, природна обумовленість єдності й різноманітності людства, історична динаміка соціогенезу, змістовні виміри права народів, кидається у вічі відсутність узагальнюючих висновків. І це зрозуміло: читачів ще чекає 2-й том цієї праці.

Якщо ж спробувати коротко охарактеризувати представлене дослідження, то найоптимальнішим буде визначення його як міждисциплінарної монографії, що поєднує всесвітню (цивілізаційну) історію – історію та теорію міжнародних відносин – історію та теорію міжнародного права – історію політико-правових вчень – загальну історію держави та права.

Lastovskyi V. V., Doctor of Historical Sciences, professor, professor of International Relations Chair, Kyiv National University of Culture and Arts (Ukraine, Kyiv), gileya.org.ua@gmail.com

A right for people is in the context of international relations and civilization processes.

Book Review: Radziwill O. A. Right of peoples from the Neolithic to Modern times. T.1. – K.: NAU, 2017. – 460 p.

* * *

Калуга В. Ф.,
доктор філософських наук, професор, професор
кафедри історії та політології, Національний
університет біоресурсів і природокористування
(Україна, Київ), kalugavl@ukr.net

**РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ:
ТАРАСЮК Л. С. АНДРОГІННА ЦІЛІСНІСТЬ
ЯК ФЕНОМЕН СОЦІАЛЬНОГО БУТТЯ ЛЮДИНИ:
МОНОГРАФІЯ / Л. С. ТАРАСЮК. – Київ:
АМУ, 2017. – 336 с.**

Актуальність проведеного наукового дослідження зумовлена як практичною необхідністю, так і очевидною відсутністю цілеспрямованих комплексних розвідок насамперед у вітчизняній філософській науці андрогінної цілісності людини як феномену її соціального буття. Обрання предметом дослідження саме андрогінної цілісності людини зумовлене також низкою поточних соціальних проблем, наявних в українській спільноті, що потребують свого конструктивного вирішення. Між тим, явно пріоритетними напрямками дослідницької уваги і прикладної активності на сьогоднішній день є цілісність особистості, цілісність суспільства чи країни, окрім того, право на цілісність особистості. Очевидно, це не в останню чергу пов'язано з вимогою сучасного європейського підходу щодо інтегрованості суспільства, стратегічних тенденцій, пов'язаних з інтегративними процесами в суспільстві.

Свою чергою, обраний дослідницький підхід дає відчутну можливість комплексно, всебічно і досить повно дослідити цілісність як феномен її соціального буття. Тим самим відкриваючи ще одну можливість тією чи іншою мірою зарадити сучасній понадактуальній проблемі внутрішньої напруги і дискомфорту, зокрема породжених низкою внутрішніх і сполучених з ними зовнішніх конфліктів. При цьому, засоби розв'язання подібних конфліктів можуть виконувати ще й функцію своєрідних механізмів адаптування у сучасному суспільстві.

Природно, що об'єктом даного наукового дослідження, насамперед, є досвід вітчизняних та зарубіжних мислителів, представлений у вигляді філософсько-аналітичних ідей щодо проблеми андрогінності та цілісності людини. Відтак, рецензована наукова робота містить, окрім іншого, певні послідовно обґрунтовані підходи та алгоритми, що можуть виявитися досить ефективними щодо відновлення цілісності людини.

В цілому дане наукове дослідження відзначається послідовним викладом матеріалу, достатнім рівнем науковості, при цьому зберігаючи легкість мови та природну простоту викладу матеріалу. У межах першого розділу розкрито визначення понять, подано їх уточнення, а також проаналізовано та досліджено еволюцію існуючих наукових поглядів щодо проблеми цілісності. Другий розділ присвячено вибору та обґрунтуванню теоретико-методологічних основ дослідження. Разом з тим розкрито методи та методології, які, як на думку автора, найефективніше дають змогу дослідити феномен андрогінної цілісності. При цьому автору притаманна певна оригінальність у процесі висвітлення досліджуваного питання. Третій розділ присвячено дослідженню цілісності людини

у прив'язці до екзистенціальних типів світогляду. Розкрито цілісність як саморозгортання людини та можливість створення нею нового життєвого простору. При цьому цілісність неспростовно передбачає інтегрованість у суспільстві.

У четвертому розділі автором розкрито феномен андрогінності як поєднання мікрокосму та макрокосму. Проаналізовано цілісність у вимірах буденного, граничного та метаграничного буття. Обґрунтовано андрогінність як прояв цілісності, що досягається у співтворчості чоловіка та жінки. Показано суть «інсайту» як своєрідного способу пізнання, притаманного андрогінній цілісності. Здійснено філософський аналіз мистецтва як дієвого засобу на шляху до відновлення цілісності людини й розкрито феномен катарсису, що є важливим аспектом у прояві андрогінної цілісності. П'ятий розділ присвячений розкриттю андрогінності як кульмінації цілісності в бутті людини. Розкрито явище гендерного партнерства як шлях до наповнення цілісністю буття особистості. Також осмислено цілісність як прояв гармонії духовного, душевного та тілесного зрізів людини. Обґрунтовано, що цілісність досяжна лише за умови набуття людиною низки цінностей, зокрема любові та мудрості.

Відтак наукова робота містить цікаві творчі напрацювання, багатий інтегрований теоретичний матеріал та систематизовані посилання на досвід інших науковців і мислителів. Представляє собою цілісну потужну наукову роботу, яка, звичайно, не позбавлена певних огріхів. Однак останні жодним чином не применшують наукової цінності даної монографії, до того ж ще й додають їй своєрідного колориту. Тому монографія Тарасюк Лариси Сергіївни «Андрогінна цілісність як феномен соціального буття людини» за науковою редакцією Медведь Олени Вікторівни цілком заслуговує на публічне оприлюднення.

*Kaluga V. F., Doctor of Philosophical Sciences, professor,
Professor of history and politology department National University
of Bioresources and Environmental Management
(Ukraine, Kyiv), kalugavl@ukr.net*

**Review to the monograph: Tarasyuk L. S. Androgynous integrity
as phenomenon of person's social existence: Monograph /
L. S. Tarasyuk. – Kyiv: Academy of Municipal Administration,
2017. – 336 p.**

* * *